

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 872

гр. Варна, 07.03.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, V А СЪСТАВ ГО, в закрито заседание на седми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Мирела Огн. Кацарска

Членове: Весела Гълъбова
мл.с. Виляна Н. Михалева

като разгледа докладваното от мл.с. Виляна Н. Михалева Въззивно гражданско дело № 20243100500441 по описа за 2024 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

Образувано е въз основа на въззивна жалба, подадена от Прокуратурата на Република България срещу Решение №345/28.12.2023 г., постановено по гр. д. №272/2023 г. по описа на РС - Провадия, с което са уважени обективно кумулативно съединени иски с правно основание чл. 2, ал. 1, т. 3 ЗОДОВ, като жалбоподателят е осъден да заплати на П. А. А. парично обезщетение в размер на 6000 лв. за претърпени неимуществени вреди от неоснователно привличане на П. А. А. като обвиняем по ДП №24/2012 г. по описа на отдел БОП - Варна, респ. по ДП №251/2013 г. по описа на ОСО при ОП - Варна и неоснователно повдигане на обвинение по НОХД №1163/2016 г. на ОС - Варна за престъпления по чл. 255, ал. 3, вр. с чл. 255, ал. 1, т. 2 и т. 7, вр. с чл. 20, ал. 2 НК; чл. 255, ал. 3, вр. с чл. 255, ал. 1, т. 2 и т. 7, вр. с чл. 20, ал. 2 НК и по чл. 253, ал. 5, вр. с ал. 4, вр. с ал. 2, вр. чл. 253, ал. 1, вр. с чл. 20, ал. 2 НК по ДП №251/2013 г. по описа на ОСО при ОП - Варна, като наказателното преследване е прекратено с Постановление на ОП - Варна от 26.03.2018 г., влязло в сила на 04.04.2018 г., ведно със законната лихва върху главницата от 25.01.2023 г. до изплащане на вземането, както и мораторна лихва в размер на 2934,04 лв. за периода от 04.04.2018 г. до 24.01.2023 г., както и сумата от 837,97 лв. обезщетение за претърпени имуществени вреди, изразяващи се в пропусната полза, съизмерима с размера на законна лихва върху неоснователно внесена парична гаранция по взета мярка за неотклонение в размер на 5000 лв. по ДП №24/2012 г. по описа на отдел БОП - Варна за периода от 25.10.2012 г. до 17.06.2014 г., ведно със законната лихва от 25.01.2023 г. до изплащане на вземането, както и мораторна лихва в размер на 409,21 лв. за периода от 04.04.2018 г. до 24.01.2023 г.

Решението не е обжалвано в частта, с която исковите за неимуществени вреди за разликата над сумата от 6000 лв. до предявения размер от 10000 лв., както и за мораторна лихва за разликата над сумата от 2934,04 лв. до претендираната сума от 4883,33 лв., са отхвърлени.

Във въззивната жалба са изложени съображения за неправилност и необоснованост на обжалваното решение. Жалбоподателят Прокуратурата на Република България сочи, че първоинстанционният съд не се произнесъл по възражението за изтекла погасителна давност по отношение на претенциите за мораторна лихва. Счита, че съдът е изменил предявените искове с доклада си, като съобразил кога според него е влязло в сила постановлението за прекратяване на наказателното производство, като така удължил периода на воденото наказателно производство и се произнесъл свръхпетитум. Поддържа, че районният съд не отхвърлил частично претенциите за мораторни лихви. Счита, че критерият за определяне размера на обезщетението бил неправилно приложен. Соци, че свидетелските показания били ценени неправилно. Счита, че вредите, които насрещната страна претендира, вече били възстановени. Поддържа, че присъждането на обезщетение на ищеца за пропуснати ползи води до неоснователно обогатяване, защото сумата за гаранцията била внесена от друго лице. По изложените съображения отправя искане за отмяна на първоинстанционното решение в обжалваните части и постановяване на друго, с което предявените искове да бъдат изцяло отхвърлени. Не релевира доказателствени искания.

В срока по чл. 263, ал. 1 ГПК е постъпил отговор от въззиваемия П. А. А., чрез адв. М. и адв. Н., с който жалбата се оспорва като неоснователна. Навежда доводи, с които обосновава правилност и законосъобразност на решението в обжалваните му части и отправя искане за потвърждаването му. Не релевира доказателствени искания.

На осн. чл. 267, ал. 1 ГПК при служебна проверка съдът констатира, че въззивната жалба е процесуално допустима. Депозирана е от активно легитимирана страна по делото, имаща правен интерес от обжалване на решението, в срока по чл. 259, ал. 1 ГПК и отговаря на съществените изисквания за редовност по чл. 260 и чл. 261 ГПК.

Страните не са отправили доказателствени искания.

Настоящият състав намира, че за изясняване на правнорелевантни факти по делото следва да бъдат изискани за послужване НОХД №1163/2016 г. по описа на ОС – Варна, ДП №24/2012 г. по описа на отдел БОП – Варна и ДП №251/2013 г. по описа на ОСО при ОП – Варна.

Мотивиран от изложеното и на осн. чл. 267 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА производството по в. гр. д. №441/2024 г. по описа на ОС - Варна за разглеждане в открито заседание на **02.04.2024 г. от 13:00 ч.**, за която дата и час да се призоват страните по делото.

ДА СЕ ИЗИСКА от ОС - Варна НОХД №1163/2016 г. по описа на ОС – Варна, ведно с ДП №24/2012 г. по описа на отдел БОП – Варна и ДП №251/2013 г. по описа на ОСО при ОП – Варна, за послужване.

НАПЪТВА на осн. чл. 273, вр. чл. 140, ал. 3 ГПК страните към медиация или към спогодба, като указва на същите, че постигането на спогодба посредством взаимни отстъпки от страна на всяка от тях ще доведе до бързото и ефективно уреждане на спора помежду им и ще благоприятства процесуалните и бъдещите извънпроцесуални взаимоотношения помежду им.

ДА СЕ ИЗПРАТИ препис от настоящото определение на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____